

[Korsgaard.]

skal efter mine Begreber ikke behandle disse Erhvervsvirksomheder anderledes, end Privatmænd kunde gøre det. Naar den private Mand for Ydelser fra disse Erhvervsvirksomheder faar, hvad der tilkommer ham, maa han fornuftigvis ikke, naar han har Penge til gode paa andet Grundlag, benytte Erhvervsvirksomhederne paa den specielle Maade, der her er Tale om. Men her er der jo ikke mindst hos Flertallet en Tilbøjelighed til at betragte den enkelte Person som en, man kan behandle i ret høj Grad hensynsløst, hvorimod man omvendt skal give Kommunalbestyrelserne erhvervsmæssige Begunstigelser, som man ingenlunde vilde give private, der drev de paagældende Virksomheder.

Ændringsforslag Nr. 29 er stillet af mit Partis Repræsentanter og svarer ganske til, hvad der findes i Statsskattelovgivningen paa dette Omraade. Vi mener ikke, det vil være rigtigt at udvide den Beføjelse, som Landsoverskatteraadet har, til ogsaa at gælde for de lokale Skattemyndigheder. Vi ved fra saa mange Tilfælde, at det at bevare noget, som bør være en Hemmelighed, som en virkelig Hemmelighed, er meget svært; vi ved, at i et lille Samfund vil det praktisk talt næsten være umuligt. Vi maa derfor mene, at Statsskattelovgivningen paa det her omhandlede Omraade gaar vidt nok.

Ændringsforslag Nr. 30, som er stillet af Venstrepartiets Medlemmer, har nogenlunde samme Indhold; saa skulde vort Ændringsforslag under Nr. 29 blive forkastet, kan vi efter Omstændighederne stemme for dette Ændringsforslag, og jeg gaar ud fra, at det omvendte ogsaa vil kunne ske.

Ændringsforslag Nr. 31 er en naturlig Konsekvens af de øvrige Ændringsforslag, der er stillet; det er for saa vidt en teknisk Nødvendighed, hvis de øvrige Ændringsforslag skulde blive vedtaget.

Derefter skal jeg sige nogle Ord om det mere principielle i Sagen. Bortset fra disse mere eller mindre nyttige Smaating, som indføres, idet ingen modsætter sig dem, er det principielle tre Ting.

For det første forhøjer man Aktieselskabsbeskatningen til Kommunerne fra 3 til 4 pCt. Jeg maa her, som jeg maaske ogsaa gjorde ved Sagens første Behandling, pege paa, at da Købstadsforeningen blev raadspurgt med Hensyn til Aktieselskabsbeskatningen, om den havde noget at bemærke hertil, svarede den, at den fandt, at Kommunerne burde have en større Del af den, at med andre Ord Staten skulde afgive noget

af sin Del. Det kan der i og for sig være en vis Fornuft i, men den Argumentation, som man har brugt i Lovforslaget, at da de almindelige kommunale Skatter er steget, skal denne Form for kommunal Beskatning ogsaa stige, og dette uden Hensyn til, at Skatten til Staten paa Aktieselskaber er steget meget, det synes mig dog at være noget hen imod det urimelige. Man maa, som jeg ved adskillige andre Lejligheder har fundet Anledning til at bemærke, ikke glemme, at der her er Tale om en ren og skær Dobbeltbeskatning, medens man jo slet ikke beskatter Brugsforeningerne.

Det andet principielle Punkt er den Adgang, Kommunerne faar til at forhøje Indtægten for de enkelte Skatteydere. Der er jo en Grænse i Øjeblikket i Kommuner, hvor der ikke er Kildeartsbeskatning; 40 pCt., noget mindre i Landkommunerne, hvor de normalt har Kildeartsbeskatning. Disse 40 pCt. foreslaas nu forhøjet til 50. Dette maa vi fra vor Side gaa imod, og vi gaar imod det ud fra den Betragtning, at der nu er Kommuner, hvor Statsbeskatningen og den kommunale Beskatning sammenlagt er saa voldsom, at vi ret beset ikke tror, at det er i den paagældende Kommunes Interesse at kunne gøre denne Beskatning endnu højere. Hvis ikke jeg tager fejl, har en By som Randers en Skatteprocent paa 22; forhøjet med 40 pCt. bliver den 30; for en nogenlunde stor Indtægt vil den paagældende Skatteyder for sin sidste Del af sin Indkomst skulle betale, med den 40 pCt.s Forhøjelse, som vi nu vel maa befrygte kan blive gældende for en længere eller kortere Tid, yderligere en Snes Procent, det vil sige, at vedkommende Skatteyder beskattes med 50 pCt.

Vi tror, at det ret beset ikke er klogt at drive Beskatningen videre. Der kommer en Tid, hvor Folks Interesse for at tjene Penge bliver i saa høj Grad formindsket, at de paa forskellig Maade søger at komme uden om dette forfærdende Skattetryk. Vi maa jo heller ikke glemme, at Skatteyderne jo kun er Mennesker, og de benytter fornuftigvis enhver Mulighed, maaske ogsaa undertiden Muligheder, som de ikke burde benytte, til at undrage sig en saa voldsom Beskatning. Jeg kan ikke se, at det offentlige helt er uden Skyld i, at man herigennem driver Menneskene ud i noget, som maaske ikke er helt rigtigt — jeg gaar naturligvis ud fra, at de paa den anden Side ikke gør noget, der ligefrem er bedragerisk. Jeg tror, som sagt, det ikke er i nogens Interesse at drive en Beskatning højere op end til de